

SAJTÓANYAG

2014.07.25.

**A Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség (MNKSZ)
„MAGYAR-ZSIDÓ NŐI ÉLETUTAK” címmel
nemzetközi konferenciát szervezett
a megemlékezés, megbékélés és példamutatás jegyében
a „Magyar Holokauszt Emlékév – 2014” tiszteletére
a budapesti Danubius Hotel Gellért Gobelín termében
2014. július 21-én 10:30-17:30 között**

**Az MNKSZ rendezvényét szeretve tisztelt barátunk és mentorunk
Judith Müller Oscar és Pro Európa díjas parfümkeátor emlékére ajánlottuk fel**

**A konferencia nyelve: magyar és angol, szinkrontolmácsolással
A konferencián fotó- és videofelvétel készült**

A Miniszterelnökség a „Civil Alap 2014 – pályázati program” keretében támogatta a Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség (MNKSZ) a „Magyar Holokauszt Emlékév – 2014” tiszteletére beadott pályázatát. Ennek, valamint az MNKSZ tagjai és támogatói önkéntes munkájának, valamint kiegészítő támogatásoknak köszönhetően lehetővé vált a „Magyar-zsidó női életutak” című nemzetközi konferenciánk megszervezése a megemlékezés, megbékélés és példamutatás jegyében Budapesten, a Gellért Hotelben 2014. július 21-én. A rendezvény, mint az Emlékév különleges – egyetlen női rendezvénye – felkerült a Holokauszt Emlékév hivatalos honlapján (www.holokausztemlekev2014.kormany.hu) található eseménynaptárba. A konferenciát széleskörű érdeklődés övezte: a nap folyamán 160 résztvevő jött el. Budapesten kívül sokan jöttek el vidéki városokból (Győr, Pécs, Debrecen, Szeged, Lőrinci, stb.), külföldről pedig 10 európai országon kívül Izraelből, az USA-ból és Kanadából.

10:30-11:30 Megnyitó, köszöntők

Ferenczi Andrea, a MNKSZ elnöke megnyitójában felidézte, hogy a konferencia ötlete 2013 októberében, a Parlamentben „Zsidó élet és antiszemitizmus a mai Európában” címmel megrendezett konferenciát követően merült fel. Az MNKSZ rendezvény célja, hogy a Holokauszt eddig ismeretlen női aspektusát mutassa be. A konferencia egyben a személyes barát és mentor, Judith Müller emlékének szólt, mint ahogy a helyszín kijelölésekor az ő kedvenc szállodájára esett a választás. Az MNKSZ által szervezett A „Magyar – zsidó női életutak” konferencia a Holokauszt emlékévé egyetlen női eseménye.

Prof. Dr. Horváth János, az Országgyűlés korábbi korelnöke, az MNKSZ „Magyar-zsidó női életutak” nemzetközi konferenciára felkért Támogató Testület Elnöke bevezető előadásában kiemelte a konferencia jelentőségét, melyen keresztül eddig kevésbé ismert életutakkal találkozhatunk. Történelmi példákra hivatkozva, többek között gr. Széchényi István, a reformkor legnagyobbjának egyik művére utalva idézte, - mintegy főhajtással a nők előtt-, hogy „... ti emelitek egekbe e kort...”. A magyar függetlenségi mozgalmakra emlékezve fejtette ki, hogy a zsidó és nem zsidó nőket a függetlenség és a szabadság eszméje minden korban összehozta. Személyes életéből vett példaként említette, hogy 1944 novemberében az ő egyik női munkatársa már pontosan tudta, hogy ki volt, és mit tett Raul Wallenberg a magyar zsidókért. A kreatív zsidó nők, mint Judith Müller, életművükkel és alkotásaikkal sokat adtak nekünk, általuk is értékesebb, szebb lett az életünk.

Őexc. Maria Assunta Accilli, Olaszország magyarországi nagykövete, a konferencia díszvendége, az Európai Unió Tanácsa olasz soros elnöksége alkalmából, mint Magyarország és a magyar nép barátja köszöntötte a konferenciát. Minden erőfeszítést meg kell tennünk, hogy emlékezzünk a saját családját is érintő borzalmakra-mondta. Ugyanakkor pillanatnyilag nem elkerülhető, beszélni kell a Gázai övezetben történekről, hiszen a Hamasz rakétái elfogadhatatlanok.

Szervező: Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség
Organizer: Association for Women's Career Development in Hungary

Ugyanakkor nem elfogadható a palesztin életek kioltása sem. Tudjuk, hogy a mai társadalmakban nő a szélsőségek szerepe és ezzel együtt a gyűlölet spirálja. Hangsúlyozta, hogy e konferencia programjában először, és örömmel látta leírva a *megbékélés* szót, ami eddig nem kapott kellő hangsúlyt. A megbékélés nehéz folyamat és sok kompromisszumon keresztül vezet az út, ám nők, az anyák és a lányok könnyebben találhatnának megoldásokat korunk kérdéseire.

11:30-13:15 Judith Müller megemlékezés

11:30-11:45 Méltatások

Ferenczi Andrea elnök elmondta, hogy a konferencia megrendezésének elhatározásakor első útja, fiával együtt Izraelbe vezetett, hogy megtudja, hogy teltek Judith utolsó hónapjai és milyen emlékeket őriz róla a család. Judith egyik legfontosabb gondolata szerint „*Csak az hal meg, akit elfelejtetek*” és ez a konferencia is gondoskodik arról, hogy ez ne történjen meg.

Kate Nir, Judith Müller unokája képviselte a családot. Felidézte, hogy „Nagyi” nem szerette a nagy szavakat, és rosszul érezte magát, ha patetikus szavakat használtak. De szívesen időzött és sokszor lakott a Gellértben, a konferencia színhelye a kedvenc helye volt Budapesten. „*En most szerettem le a katonaságból*”- mondta. Remélem, hogy a következő korszakban Izraelre is béke fog beköszönni.

Gróf Csákyiné, Bornemissza Éva, a Mosolygó Kórház Alapítvány alapítója, Judith Müller gyermekkori barátnője felidézte közös gyermekkorukat, iskoláikat és későbbi meg-megszakadó, de mégis egy életen át tartó kapcsolatukat. Elmondta, hogy ismertségük 4 éves korban kezdődött, ugyanis Judith édesanyja volt a balett-tanára. Később egy osztályba jártak, sőt a gyerekek révén a két család között is jó kapcsolat alakult ki. A háború után a debreceni, nem államosított protestáns Leányintézetben újra találkoztak és közeli jó barátokká lettek azokban az években. Beszélte arról, hogy az iskola alagsorában három pap, egy katolikus, egy protestáns és egy rabbi nevelte a lányokat hittanra. Judithék később Izraelbe költöztek. Ezután Judith életútja Párizsba, New Yorkba vezetett, és a kapcsolat megszakadt. 1990-ben megnyíltak a határok, és mindketten félelem nélkül jöhettek haza. Az 50. érettségi találkozáson látták viszont egymást. Barátságuk Judithtal élete végéig folytatódott.

11:45-12:45 Panelbeszélgetés „Szépség - A nagy illúzió” címmel

Moderátor: **Farkas Erika**, az MR1 Kossuth Rádió műsorvezetője (kiemelt szerkesztő)

Előadók:

Kate Nir, Judith Müller unokája (Izrael), **Antal Márta** makeup artist, a Beauty Bar Galaxy tulajdonosa, **Fazekas Gyöngyi** HR szakértő, biztosítási szakértő, az MNKSZ képviselője (Pécs), **Dr. Rozsos Tamás** plasztikai sebész.

Kate Nir

Nagymama illúzióknak tartotta a szépséget. Számára első volt a család és a barátok. Volt néhány orrplasztikai műtété, mert azt gondolta, hogy a nőnek jogában áll „feljavítani” önmagát. Kis koromtól kezdve sokat beszélgetett velem, tanította, hogy járjak, hogyan vegyek levegőt, mit kell tudni a politikáról, a fiúkról. Kortalannak számított, és még nekem sem árulta el, hogy hány éves. Arra törekedett, hogy a nőknek szépet adjon, bár a szépségkultuszt néha túldimenzionálnak tartotta.

Antal Márta

A szépség ugyan illúzió, de mindenki számára mást és mást jelent. Belülről kell jönnie, és feltétele a belső béke. 40 éves korban változik a nők arcának karaktere. Amit eddig viselt, a haja színe, a szemöldöke formája, a használt színek már változásra értek meg. Mindenki másképpen öregszik; az öröklött genetikától, a bőr típusától és több más októl függően. Ha valaki öregnek érzi magát, az gyorsítja ezt a folyamatot. Manapság túlságosan sok minden szól arról, hogyan nézzünk ki külsőleg. Pedig ha valakinek van önismerete és elfogadja magát, béke van a lelkében, akkor szebb lehet. Ugyanakkor fel lehet mérni, hogy mit tehetünk a külső szépségünkért. Nyitott szemmel kell járni és átvenni a jó példákat. Zsidó nőnek lenni nem büszkeség, egyszerűen tény. Mára a nők túl sok jogot, egyenjogúságot harcoltak ki, ezért a férfiak mondhatják; ha kiharcoltad, akkor tegyél róla. Ugyanakkor jó dolgozó nőnek lenni és karriert csinálni. A baj ott van, ha a családi értékrend felborul. Van egy 7 éves fiam, akit arra nevelek, hogy elfogadó legyen.

Fazekas Gyöngyi

Megtanultam, hogy az emberek elfelejtik, amit mondasz, és elfelejtik, amit teszel. Az egyetlen dolog, amire emlékezni fognak, az, hogy milyen érzéseket váltottál ki belőlük. A nőnek csak a szemét nézd, és azt sem kívülről,

Szervező: Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség

Organizer: Association for Women's Career Development in Hungary

H-1118 Budapest, Ugron Gábor u. 28. · Telefon: (36-1) 319-5245 · Fax: (36-1) 319-2017
E-mail: awcdh@t-online.hu · www.zsidonok.hu · www.jewishwomen.hu

hanem a lelke felől. Először meg kell érezni a lelkét. Ha a lelke felől nézed, az első réteg a félelem, a múlt és a jelen sebei, a második réteg, a gyengédség, a cirógatás vágya.

Ha ezt is látod, a harmadik rétegben látod az öröm pajkosságát, a negyedikben a harag villámain, az ötödikben a harmónia vágyát, a hatodikban a gyönyör cirógatását, és a hetedikben azt a szeretetet, ami teljesen a Tiéd a családé. Ha csak a szemét nézed, a teljesen ruhátlan lénye, az örömtől hullámzó, vagy fájdalomtól görnyedő teste minden apró titka a szemében van. Ha egy nő szépnek látja magát, és sugárzik kifelé, akkor harmóniában van magával. A férfiak önképe talán valóságosabb, mint a nőké. A munkába való felvételnél bizony számít a külső. Számomra a család a meghatározó, két lányom van, akiknek szerencsére egészséges az énképük. Arra neveltem őket, hogy büszkéek legyenek magukra és arra, hogy nőknek születtek. Mivel a nők élete a ciklikuságról szól, ezért nagyon fontos, hogy tudjanak megújulni.

Dr. Rozsos Tamás

Az illúziót nem tudjuk megfogni, csak a szépséget. A plasztikai sebész feladata, hogy ne változtassa meg a nőt, hanem a belső értékeit erősítse meg. Előfordul, hogy a nők konfliktusba kerülnek az idővel. Az a fontos, hogy reális legyen az önképük és tudják, mi az, ami megvalósítható. A magabiztosság kiül a női arcra. A tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a szépség napjainkban túl van hangsúlyozva, pedig csak a belső tartalmak adhatnak a nőnek magabiztosságot. A valódi női értékek elfogadásában a média sokat segíthet.

12:45-13:15 Judith Müller emléktábla avatás a Gellért Presszóban

Judith Müller emléktábla avatása a Gellért Presszóban

Videó (a honlapon)

Megemlékezések:

Ferenczi Andrea
Ferenczi István
Pálmai Tamás

Az emléktáblát Ferenczi Andrea és Kate Nir leplezték le.

14:00-14:45 Zsidó nők Magyarországon - Keynote előadás

Dr. Frank Tibor, az Eötvös Loránd Tudományegyetem professzora, az MTA levelező tagja

A török uralom után az ország több területe elnéptelenedett, és Mária Terézia svábokat telepített be, majd a XVIII. század második felében, II. József császár alatt a zsidók első nagyobb hulláma megérkezett Nyugat-Európából. (A középkorban a budai Várnegyed néhány utcájában már éltek zsidók.) Ezek a zsidók más kultúrát, szokásokat hoztak magukkal, mint a XIX. században keletről, az oroszországi üldöztetések elől menekülők. Az Osztrák-Magyar Monarchia toleránsabb volt a betelepülőkkel szemben, mint a legtöbb európai ország, hisz emancipációjuknak olyan hívei voltak, mint Deák Ferenc, br. Eötvös József és gr. Andrássy Gyula. A magyar zsidóság érdemi szerepet játszott az ország XIX. századi felvirágoztatásában. Egy sor lehetőséget kapva számuk fokozatosan növekedett és elérte az egymilliót. A Tanácsköztársaságban közülük többen vezető szerepet vállaltak, ezért felelőssé tették őket az atrocitásokért. Ugyanakkor olyan kiemelkedő zsidó családok, mint a Neumann vagy a Teller család elmenekültek a Tanácsköztársaság idején. Az 1920-as *numerus clausus* törvény már előírta, hogy népeségük százalékának arányában tanulhatnak az egyetemeken.

A zsidó nők szerepe 1867 előtt a családra korlátozódott, hisz alig voltak közöttük felsőfokú képzettséggel rendelkezők. E mellett azonban kulturális inspiráló szerepet töltek be, például a szalonok fenntartásával. Kialakult egy pénzért vásárolt zsidó nemesség is, mely részben a magyar kultúra szponzora lett (pl. Hatvany, Kornfeld). A gyakori zsidó-keresztény házasságokba a zsidó nők többek között a kreativitásukat, érzékenységüket vitték be.. Kialakult a közéleti zsidó nő típusa is. A zsidó sors gyakran a közért való tenni akarást, a szolidaritást hívta elő belőlük. Sikerorientáltak voltak és a kudarc, gáncsokodás ellenére érvényesültek. A nők másik csoportja a gyermekeiken keresztül akart érvényesülni, beléjük nevelve a kitartást, az céltudatosságot, a műveltség tiszteletét. A zsidó kultúra szerves része lett a magyarnak.

Szervező: Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség

Organizer: Association for Women's Career Development in Hungary

H-1118 Budapest, Ugron Gábor u. 28. · Telefon: (36-1) 319-5245 · Fax: (36-1) 319-2017
E-mail: awcdh@t-online.hu · www.zsidonok.hu · www.jewishwomen.hu

---

14:45-16:00 Panelbeszélgetés

Témák:

Sikeres zsidó származású nők a kultúra, művészet és gazdasági élet világából

A közös életünk

Moderátor: **Farkas Erika**, az MR1 Kossuth Rádió műsorvezetője (kiemelt szerkesztő)

Előadók:

Kósa Klára keramikumművész, a Népművészet Mestere, a zsidó és keresztény hagyományok kutatója, az egyetemes szimbólumok ismerője

Dr. Frank Tibor egyetemi tanár

Hajós Katalin médiaszakértő

Pusztai – Fahidi Éva, az „Anima Rerum - A Dolgok Lelke” című memoár szerzője

Raj Ráchel tortatervező

Smith Lacey Anna, a washingtoni magyar nagykövetség kongresszusi kapcsolatokért felelős harmadtitkára

Szilárd Klára festőművész

Szöllősy Judit műfordító

Kósa Klára

Családunk folyamatosan mentette a Budapestről érkező zsidókat. Anyyra köztük éltem, hogy én magam is közülük valónak éreztem magam. Megtanultam szokásaikat, ünnepeiket, és értem azok valódi jelentését.

Kell, hogy legyen az emberek között megbékélés. Aki a maga helyén bármit meg tud tenni, azt tegye meg, hisz így leszünk többek.

Hajós Katalin

Sokáig nem tudtam, hogy zsidó vagyok. Erre egy osztálytársam hívta fel a figyelmemet. Családomban nem élt zsidó hagyomány. Apai nagyanyám volt az, akitől mégis kaptam ebből a forrásból is. Életem során az antiszemitizmussal nem kerültem kapcsolatba. Szerintem a megbékélés kulcsa a megismerés. Édesanyám, aki megjárta a haláltábor, nemrég halt meg. Vele keveset beszéltem átélte élményeiről. Most úgy érzem, hogy ezt rosszul tettem. Érdemes megkeresni azokat, akik még emlékeznek ezekre a szörnyűségekre, hogy megőrizze őket az emberi emlékezet.

Pusztai-Fahidi Éva

1944-ben iskolába jártam Debrecenben. Gettóba zártak, sárga csillagot viseltünk, majd bevagoníroztak bennünket. Ott a haláltáborban derült ki igazán, hogy bízni kell a másokban, egymásra támaszkodni. Soha nem feledem 11 éves húgom szeméit, melyek azt sugallták, hogy nem szerettek eléggé! Percek alatt a gyerekből aggastyán lett.

Azt próbáltuk meg, hogyan lehet azt az embertelenséget túlélni. Először recepteket mondtunk egymásnak, majd énekkart és színtársulatot teremtettünk a túlélés érdekében. Miután visszatértem, „deklasszált elem”-mé váltam és építőipari segédmunkásként Dunapentelét építettem. A forradalom után több évtizedig a Metlimpex-nél kitanultam az „acélszakmát” és mint külkereskedő dolgoztam. A rendszerváltás után saját külkereskedelmi céget alapítottam. 59 év után úgy éreztem, hogy mindazt, amit átéltem, meg kell írni – így jelent meg a könyvem. Lehet, hogy valóban - ahogy Victor Hugo mondta – 200 év távlatra kell –, hogy úgy tudjuk értékelni a történeteket, ahogy azok valójában megtörténtek. A legfontosabb mindenki számára, hogy nem szabad feladni.

Raj Ráchel

Raj Tamás lányaként azt tanultam, hogy büszkén kell élni, és mindenkitől tanulni, akitől csak lehet. Kiskoromban több idős emberhez vittek el, akik sokat meséltek nekem. A legnagyobb dolog szerintem, ha tiszteljük az embereket. Édesapám úgy tanított, hogy minden rossz dolog oka a tudatlanság. Úgy érzem, hogy felelősséggel tartozom nemcsak magamért, de másokért is.

Smith Lacey Anna (Stumpf Anna)

A washingtoni magyar nagykövetség séfjével, Merényi Viktorral és Szapáry György nagykövet úrral együtt úgy döntöttünk, hogy a magyar és kóser gasztronómiát bemutató esteket rendezünk és ezen keresztül is erősítjük a magyar-amerikai kapcsolatokat. Ennek a kezdeményezésnek fontos közösségteremtő, hídépítő hatása van, miközben politikamentes kulturdiplomáciai szerepe helyettesíthetetlen. Magyaroként büszke lehetek arra, hogy a magyarok és a magyarországi zsidók jelentősen alakították az Egyesült Államok történelmét, sikerét.

Szervező: Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség

Organizer: Association for Women's Career Development in Hungary

---

H-1118 Budapest, Ugron Gábor u. 28. · Telefon: (36-1) 319-5245 · Fax: (36-1) 319-2017

E-mail: awcdh@t-online.hu · www.zsidonok.hu · www.jewishwomen.hu

Úgy gondolom, hogy hinni és remélni a közös ügyeink megoldásában érdemes, amíg a humánusot keressük a másokban.

Szilárd Klára

A negyvenes években elhagytam az országot és kalandos úton Németországba, majd Svájcba jutottam. A Gestapo elfogott és halálra ítélte. A kivégzés előtt a franciák elfoglalták a várost, így kiszabadultam a börtönből. Svájcban hat évig éltem lágerekben, majd festészeti tanulmányokat folytattam, legutóbb a Genfi Akadémián, ahol diplomáztam. Első nőként kerültem be a Zürichi Kulturális Kommisszióba. 1952-ben muzsikussal férjemmel Izraelbe költöztünk. Lakásunk zenei központ lett, ahol gyakran tartottunk kamarazenei koncerteket. 1971-től híres magyar muzikusok is megfordultak nálunk. Én magam az üvegablak festészet felé fordultam.

Életem nagyon mozgalmas volt, megéltem öt háborút. Izraelben azt tapasztaltam, hogy a zsidók elsősorban a zene, az irodalom és a tudomány iránt érdeklődnek. Rossz szemmel nézem, hogy a mai világban minden a pénzről szól. Pedig újjászületés nélkül nem tudunk igazán emberi életet élni. A fény felé kell/kellene fordulni mindenkinek.

Szőllősy Judit

Én voltam a legidősebb zsidó gyerek Győrben – hisz a többieket elhurcolták. Nehéz volt abban a városban felnőni, mert mindenki tudta rólam, hogy zsidó vagyok. Egy kislánnyal jó barátnők lettünk. Ő egyszer bocsánatot kért tőlem, hogy nem vihetett haza, mert édesanyja nem látott szívesen zsidót a házukban.

Meghatározó élményben volt részem 4-5 éves koromban, amikor közeledve egy gyermekcsoporthoz megdobáltak, és büdös zsidónak neveztek. Akkor azt a döntést hoztam, hogy minden körülmények között ember maradok.

Másik élményem ahhoz a könyvhöz kapcsolódik, amely a haláltáborokról szól. Nagymamám ágya mellett láttam sokszor, és néhányszor belelapoztam. Egy képre, rajta sok babára emlékszem, melyek mögött egy máglya volt. Most látom, hogy ők úgy tudták túlélni, hogy nem beszéltek róla. Úgy döntöttem, hogy frusztrált, agresszív, irracionális emberek tehetnek csak ilyeneket. Mégis úgy érzem, hogy meg kell váltani a világot úgy, hogy ezt magamban valósítom meg, hogy soha senkit sem bántsak többé. Azért fordítok olyan műveket, melyek fontos dolgokat mondanak el a világunkról. Nincs remény, és valószínűleg nem lesz béke – mégis hinni kell.

Dr. Frank Tibor

Történészként az én munkám a tanításból, a kutatásból és az írásból áll. Örülök, ha gondolatokat, összefüggéseket tudok átadni hallgatóimnak vagy olyasvalamire rávilágítani, amire nem gondoltak korábban. Ide tartozik a történelmi emlékezet kérdésköre, annak vizsgálata, hogy miként, miért és hogyan gondolunk a múltra, kinek-kinek milyen személyes képe van a maga és a családja múltjáról, milyen identitása van, hogyan gondol a zsidóságra és a magyar nemzetre. A jól megalapozott és megbízható forrásokra épített műtszemlélet életünk egyik legfontosabb alakítója lehet.

16:00-16:45 Díszvendégünk, Professor Robert Friedmann előadása

(Professor Emeritus, Andrew Young School of Policy Studies, Georgia State University)

Édesanyjáról írt könyvéről, amelynek címe: 28 Levél – Friedmann Renée (Baba) villanásnyi élete nem éppen nyugodt mederben (2012. május)

Díszvendégünket bemutatta:

Dr. Galajda Ágnes, a Bírónők Nemzetközi Szervezetének Magyar Tagozata Egyesület elnöke:

Friedmann Professor a kriminológia nemzetközileg elismert szakértője, fő kutatási területe a veszélyekre való felkészülés és a terrorizmus. Napjaink egyik kulcs-kérdése, hogy tudnak a konfliktusok eskalálódni világméretű terrorizmussá. A büntetőjog tudományán keresztül vizsgálva a professor úr könyvében bemutatott levelek mást jelentenek. Napjainkban a nőket nemcsak a mindennapi küzdelmekben, de a családban is atrocitások érik.

Prof. Robert Friedmann előadása könyve: „28 levél – Friedmann Renée (Baba) villanásnyi élete nem éppen nyugodt mederben” – alapján

Az előadó kolozsvári zsidó családból származik. Csak 30 éves korában derült ki számára, hogy az édesanyjának hitt szeretett személy, valójában édesanyja húga. Édesanyja és édesapja is megjárta a haláltáborokat.

Édesanyja meghalt, amikor ő 6 napos volt. Édesanyja leveleinek feldolgozása – amit családi örökségül megkapott – 12 éven át tartott. A levelekből egy csodálatra méltó íráskészséggel megáldott, érzékeny asszony portréja bontakozott ki és e mellett hiteles történelmi tanúságtétel a korszakról.

További információ: Ferenczi Andrea (36 30 9827093) ferenczi@t-online.hu

Melléklet: Program

Szervező: Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség
Organizer: Association for Women's Career Development in Hungary

H-1118 Budapest, Ugron Gábor u. 28. · Telefon: (36-1) 319-5245 · Fax: (36-1) 319-2017
E-mail: awcdh@t-online.hu · www.zsidonok.hu · www.jewishwomen.hu